

Arkadaşım

— esra-bengi · 05 Kasım 2025

Emekli oluşunun ardından, ilk kez arkadaşımı parkta yürüyüş yaparken gördüm... Hasretle sarıldık... Bir yerlere oturalım dedik önce sohbet için, sonra vazgeçtik... Daha rahat bir yer ve zamanda buluşmaya sözleştik...Kararlaştırdığımız yer, o emekli olmadan önce de gittiğimiz, saatlerce otursak da gidin artık der gibi gözümüze bakılmayan, sakin, temiz bir mekan...Yine oturduk karşılıklı baktık, gülümsedik...Yüzü biraz mahsun, iki kaşının arasında derinlemesine bir çizgi gözüme battı, fakat hiç oralı olmadan,"Değişmemişsin, hatta emeklilik yaramış sana" dedim...tatlı tatlı baktı yüzüme, gülümsedi..."Değiştim değiştim, dedi... "hem de çok...Artık cildimin bakımını önemsemiyorum mesela, saçlarımın boyasını, kilomu, kıyafetlerimi, saatleri...Her şeyi akışına bıraktım... Aynada yorgun bir yüz görüyorum sadece...Yapımda fazlaca uysallık vardı. "hayır" demek yoktu bende, bilirsin...Bu durumu da iyice abarttım galiba...Geçenlerde çocuklar ve eşim beni eleştiri yağmuruna tuttular bu konuda, ben de eğer "hayır" demeyi bilseydim, öncelikle bugün yanımda sen olmazdın dedim eşime ve çocuklarıma dönüp ve de siz, her ikiniz...Bu hayatta herkesleri önüme geçirdim arkadaşım... Direnç göstermeden uyumlandım... Geldiğim noktada, biraz geç farkettim ki, ben yokummm...Meğer çalışma alanım sahip olduğum tek münferit mekanımış"...Çaylar geldi... Sustuk..."Emeklilik nasıl gidiyor, diyecektim ben de tam"...Dudaklarını büzdü, çayından bir yudum aldı..."Evdeyim, öyle işte..."Hobin, arkadaşların, akrabalar..."Hiç biri beni açmıyor...Keşke çalışırken para biriktirseymişim diyorum şimdilerde, bir de hobi edinseymişim...Sen sen ol, yatırım yap ve hobi edin...Ailen çevren ile fazlaca sıkı fıkılık kişilik çatışmalarının sebebiymiş... Yıllarca geçiştirdiğin ve tolere ettiklerini artık görmezden gelemiyorsun, sessiz kalırsan, öz saygın da kalmıyor... Hop, işte orda dur! dersen, çatışmalar başlıyor...Yani halının altına süpürdüklerin tek tek çıkıyor..."Yeniden çalışabilirsin, erken emekli oldun zaten, yaşın genç..."Mesele çalışmak değil ki, iç huzuru... Çalışmanın da bir sonu var ve zorlukları da malum...Ev ortamı, tahammül göstermedeki yorgunluk, aynı döngüden yılgınlık ve hayata hiç bir şey katamadığını gözlemlemek üzücü...Çocuklar evlense durum değişir miydi, bilemiyorum... Aslında evet, illa ki değişirdi... Sorumluluk derinlikten çıkar daha yüzeysel bir hal alırdı sanırım fakat sevmeden, istemeden bir evlilik daha fazla yorar, yıpratır... O nedenle haline bıraktım, kimseyi darlamadan bekliyorum...bir yudum daha içti..."Amaa, hayır diyememe döngüsünü ilk kez kırmaya çalıştı bu arkadaşın"...Nasıl yani?"Perde siparişi vermişim istediğim gibi yapılmamış, pişkince verilen, bilgiç cevaba canım sıkılmıştı... Kendimce mücadele verdim elbet fakat tam tatmin olamamıştım ki, geciken yatak siparişimle bardak taşı ve yeter artık deyip şikayette bulundum, hem de bu döngü kırılınsın artık istedim... Fakat şimdide kendimi bıraktım mağaza sahibine acımaya başladım..."Hiç güleceğim yoktu arkadaşım, güldürdün beni..."Şikayet etmesem, ses çıkarmasam enayi gibi hissedeceğim kendimi... Dur yapma deyince de işte böyle..."Canım arkadaşım, hassasiyetini biliyorum fakat bu boyutta olduğunu inan ki bilmiyordum...Aslında sineye çekebilirsin ki yıllarca bunu yapmışsın her konuda...Ne mutlu sana, en az kendin kadar kamu adına da bir aksaklığa ağırlığını koyma gereği hissetmişsin... Duyarlı, aydın bir vatandaşın yapması gereken de bu değil midir? Şikayet ettiğin mercii durumu değerlendirecektir elbet, sen yaşadığın mağduriyeti bildirdin

sadece... yalan değil, iftira değil...Lütfen güzel yüreğini üzme"...Yüzü aydınlandı... bir yudum çay daha..."peki sen nasılsın? Kendimden sana geledim bir türlü..."Her şey aynı, bildiğin gibi... Aynı ortam, yeni arkadaşlar vs. aslında tüm zorluğuna rağmen mutluyum galiba... hayatımın düzenli olması, ev dışında olmak, özlemlerle evine dönmek, hafif koşturmaca... bana iyi geliyor...ama emeklilik için hobi ve para biriktir nasihatini tuttum bak... Bu konuda çalışacağım öğretmenim... dedim, gülüştük...Çaylar tazelendi. Havadan, sudan derken akşamı ettik. Güzel bir gündü her ikimiz için de... ileride, tekrar aynı yerde buluşmayı kararlaştırarak ayrıldık.....